

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 81/2025
13.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Нинослава Алексића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1404/22 од 14.09.2023.године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 287/23 од 20.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 13.02.2025.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Нинослава Алексића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1404/22 од 14.09.2023.године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 287/23 од 20.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1404/22 од 14.09.2023.године окривљени АА оглашен је кривим за продужено кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године, која се неће извршити ако окривљени од две године и шест месеци од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом суд је окривљеном, на основу члана 89а КЗ, изрекао меру безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном ББ из ... на удаљености од најмање 100 метара и даљу комуникацију са оштећеном у трајању од три године од дана праноснажности пресуде.

Поред тога, окривљени је истом пресудом на основу члана 264. став 1. ЗКП у вези члана 261. став 2. ЗКП обавезан да на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 287/23 од 20.09.2024. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и браниоца окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Нинослав Алексић, поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од одговорности за продужено кривично дело из члана 323. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је, након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да у конкретном случају нису остварени објективни елементи кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности, јер пасивни субјекат нема својство службеног лица у смислу одредбе члана 112. став 3. тачка 3. КЗ. С тим у вези бранилац истиче да је оштећена радила као лекар у здравственој установи, али да није одлучивала о правима, обавезама или интересима физичких лица, па се не може говорити да је имала својство службеног лица. Поред тога, у конкретној ситуацији није остварен ни објективни елемент овог кривичног дела, да је претња упућена у време предузимања службене радње, а не након што је она већ извршена, а при том по наводима одбране претња мора бити озбиљна, а не условљена – условљена претња није реално остварива. Имајући наведено у виду по оцени одбране не може се радити о овом или неком другом кривичном делу, па је суд доношењем наведених пресуда учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су, по налажењу овог суда, неосновани.

Одредбом члана 323. КЗ која инкриминише кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности и то ставом 1. прописано је да ће се онај ко нападне или прети да ће напасти службено лице у вршењу службене дужности казнити затвором од једне до пет година.

Код утврђивања одлучне чињенице и законског обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ поставља се питање да ли лекар у здравственој установи, у свакој или само у појединим ситуацијама, има својство службеног лица, уколико се ради о извршењу кривичног дела где је он оштећено лице.

Одредбом члана 112. став 3. тачка 3. Кривичног законика, прописано је да се службеним лицем између осталог сматра лице у установи, предузећу или другом субјекту коме је поверено вршење јавних овлашћења, које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу.

Према томе, први услов да би се одређено лице сматрало службеним лицем у смислу цитиране законске одредбе је да се ради о лицу у установи, предузећу или другом субјекту којој је поверено вршење јавних овлашћења.

У конкретном случају оштећена је запослена као лекар специјалиста педијатрије у Дому здравља у Како је одредбом члана 1. Закона о јавним службама прописано да се јавном службом у смислу тог закона сматрају установе, предузећа и други облици организовања утврђени законом, који обављају делатности, односно послове којима се обезбеђује остваривања права грађана, односно задовољавање потреба грађана и организација као и остваривање другог законом утврђеног интереса у одређеним областима, то у смислу цитиране одредбе Дом здравља представља јавну службу – установу која обавља делатност којом се обезбеђује остваривање законом утврђеног права грађана на здравствену заштиту прописаног чланом 3. Закона о здравственој заштити и остваривање јавног интереса стварањем услова за очување и унапређење здравља становништва у смислу члана 1. Закона о јавном здрављу.

Према одредби члана 3. став 1. Закона о јавним службама одређене су области у којима се оснивају установе ради обезбеђивања права утврђених законом и остваривање другог законом утврђеног интереса, па је између осталих наведена област здравствене заштите, а ставом два истог члана прописано је да се делатности, односно послови у областима из става 1. којима се не обезбеђује остваривање законом утврђених права и другог законом утврђеног интереса не обављају као јавне службе у смислу тог закона. Имајући у виду наведену одредбу то је Дом здравља у коме је оштећена запослена као лекар, установа којој је поверено вршење јавних овлашћења везаних за обављање здравствене делатности којом се обезбеђује здравствена заштита грађана, односно деце.

Поред тога, у смислу одредбе члана 112. став 3. тачка 3. КЗ, као трећи услов прописано је и да се службеним лицем сматра само оно лице које у установи којој је поверено вршење јавних овлашћења, одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу.

У конкретном случају из чињеничног описа предметног кривичног дела наведеног у изреци првостепене пресуде произлази да је оштећена, као лекар педијатар на одељењу Дома здравља саставила извештај о прегледу малол.детета, ћерке окривљеног дана 16.10.2022. године, чијом садржином је окривљени био незадовољан, па се вратио у ординацију оштећене и рекао „да ће их све побити и да ће сви имати промене на кожи као његово дете при чему је, по оштећеној, мислио на запослене у Дому здравља у ... и Центру за социјални рад у ...“, као и у септембру 2022. године, када је окривљени код оштећене –лекара педијатра на одељењу Дома здравља, довео своје малол.дете и у ординацији оштећеној рекао „ако се нешто деси његовом детету, пронаћи све лекаре и медицинске сестре у Дому здравља у ..., да ће побити и њих и њихову децу, да ће свима вратити а том приликом је свом мал.детету ВВ рекао да ће „тата све осветити“. Оштећена је у обе ситуације вршила јавна овлашћења везана за обављање здравствене делатности којом се обезбеђује здравствена заштита грађана, односно деце, јер је у првом случају као надлежни лекар написала извештај – исправу којом се доказују чињенице о извршеном прегледу и остварује право на даље лечење и набавку прописаних лекова, а у другом случају је вршила дужност прегледа детета, што јесте њено овлашћење и дужност, којом дете остварује своје право на здравствену заштиту, које му обезбеђује лице на које је то јавно овлашћење законом пренето, а то је у конкретном случају лекар.

Следствено изнетом, по налажењу овог суда испуњени су сви услови из члана 112. став 3. тачка 3. КЗ да се оштећена у конкретном случају сматра службеним лицем из чега произлази закључак да је оштећеној као службеном лицу окривљени директно упутио претње, а намера да изазове узнемиреност код оштећене је испољена садржајем упућених претњи „да ће их све побити и да ће сви имати промене на кожи као његово дете“, при чему је улазио у ординацију оштећене у којој она ради, тако да се имајући у виду контекст догађаја, ради о директно угрожавајућој тврдњи упућеној оштећеној у вези са њеном службеном дужношћу коју је обављала као лекар педијатар.

Према налажењу Врховног суда, у изреци наведене пресуде, описана сва субјективна и објективна обележја продуженог кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ, за која је окривљени оглашен кривим, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Нинослава Алексића, којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, Врховни суд је, на

основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић